

Vi har hørt om at overhodet i landet over hovedstaden har ikke fått et godt tilbud fra den norske regjeringen. Men vi kan ikke si at det er gode tider vi nu har. Det er ikke lett å legge opp jorda, men når man ikke har noe å lage, må man også vente. Men det er ikke alt. Vi har også fått et godt tilbud fra den norske regjeringen. Men vi kan ikke si at det er godt tilbud fra den norske regjeringen.

Men vi har også fått et godt tilbud fra den norske regjeringen. Men vi kan ikke si at det er godt tilbud fra den norske regjeringen.

MANNSKAPET om bord på «Ocean Liberty» vil reise til Oslo over Paris om neden følger. Del utsyr fra Messerschmitt-verkene i Frontenhausen, samt verktøy og maskindeler.

„Det var svært“ sa Kongen da tyskerne gav ordre til å fange Haakon 7. død eller levende.

Med et skjærende tillatelse av forfatteren og Den Norske Forleggerforening gir vi her et utdrag av oberst Oswald Nordlies skildring av «Kongen under felttoget i Norge» i Kongeboken.

8. april 1940 var en nervøsittende

dag. Om morgenen var det krigskas-
tungsmelding om at den britiske og
den franske regjering hadde besluttet å forbry brugen av norske territo-
rialfarvann for skip med kontra-
bande ombord og lagt ut miner ved
Stadtlandet, ved Bud og i Vestfjorden.
Kongens tjenereskrige adjutant
prøvde ved midnattstid Hans Majestet
for å overbringe telefonbeskjed fra utenriksministeren: «Rauer bo-
lærne er i kamp med innbrangende
krigsskip. Adjutanter fant da Kongen
fremdeles i hans arbeidsverkse-

Kongen satte sig sjebløkkelig i for-
bundelse med utenriksministeren, og
fikk også statministeren i telefonen.
Kongen telefonerte også med Kron-
prinsen på Skaugum. Samtidig holdt
de natten igjennem med Kronprin-
sen og med regjeringen, som siden
kl. 1.30 var samlet i utenriksministe-
rens kontor.

Tidlig om morgenen — kl. 4.30 —
meldte den tyske sendemann i Oslo

sig i Utenriksdepartementet med et
ultimo på nitten maskinskrevne
sider. Minister Curt Bräuer fikk til-
svar at det var den norske regjeringens
enstemmige mening at det ville være
unmessig for regjeringen og for folke-
et til å gå med på de tyske krav.

Løddet var kastet. Ingen ting kan
redde dere, sa dr. Bräuer.

Spanningen vokste etter hvert som

de fleste krigsklubben nærmest sig

Oscarsborg, og statsministeren hen-
satte til Kongen å reise fra Oslo med
ekstratog om morgenen. Hans Ma-
jestet som hadde bevart sitt humor
helt natten igjennem, var like stemt

for å forlate byen, men situasjonen

meddide at avreise ble forberedt.

Eksratologen gikk fra Oslo kl. 7.23 — Atte-minutter forsiktig — og fikk

en times uoffisiell ophold på Lille-
strom. Tyske fly bombet Kjeller, og

Oberst Nordlie

om «Kongen under felttoget i Norge»

101977

under luftoverfall må etter bestem-
melsene for «Organisasjon av civilt
luftvern ved Norges Statsbaner» tra-
ffiken stansé. Det lyktes til slutt å
 få telefonforbindelse med generaldi-
 rektøren for Statsbanerne, og han gav
 tillatelse til at toget kunde fortsette
 hvilket Kongen ønsket det. Da eks-
 rataget forlot Lillestrøm stasjon, strok
 et bombefly langs hele toget. Et par
 bomber da vilde kanskje ha endret
 Norges skjebne.

Efter ankomsten til Hamar tok
 Kongen følge med utenriksministeren, og
 fikk også statsministeren i telefonen.

Kongen telefonerte også med Kron-
prinsen på Skaugum. Samtidig holdt
 de natten igjennem med Kronprin-
sen og med regjeringen, som siden

kl. 1.30 var samlet i utenriksministe-
rens kontor.

Tidlig om morgenen — kl. 4.30 —
meldte den tyske sendemann i Oslo

sig i Utenriksdepartementet med et
ultimo på nitten maskinskrevne
sider. Minister Curt Bräuer fikk til-
svar at det var den norske regjeringens

enstemmige mening at det ville være
unmessig for regjeringen og for folke-
et til å gå med på de tyske krav.

Løddet var kastet. Ingen ting kan
redde dere, sa dr. Bräuer.

Spanningen vokste etter hvert som

de fleste krigsklubben nærmest sig

Oscarsborg, og statsministeren hen-
satte til Kongen å reise fra Oslo med
ekstratog om morgenen. Hans Ma-
jestet som hadde bevart sitt humor
helt natten igjennem, var like stemt

for å forlate byen, men situasjonen

meddide at avreise ble forberedt.

Eksratologen gikk fra Oslo kl. 7.23 — Atte-minutter forsiktig — og fikk

en times uoffisiell ophold på Lille-
strom. Tyske fly bombet Kjeller, og

befalshavere i Oslo etter gjennom den
lyse legasjon. Men han følte til
at det skulle være ganske klart,
at det var en seivelse at når stor-
tinget het fritt hadde truffet sin avgjørelse i den sak, hadde han intet
personlig standpunkt annet enn den
fullle lojalitet mot det som måtte bli
vedtatt under disse vanskelige tilhånd.
Delegasjonen planla å reise til Oslo
om matten, men om kvelden kom det
nytt telefonbud om at dr. Bräuer inn-
stendig ønsket foretred for Kongen
for å droffe visse forslag. Foretredet
blev fastsatt til neste dag kl. 11
til Elverum.

I Elverum hadde Hans Majestet
opphold hos høgesterettssakovalet
Ankrum og fortsatte kl. 22.30 etter mø-
tet i storlungen til Nybergsund. Hit
kom Kongen ved 3-Uden om morgen-
nen 10. april. Kronprinsessen, prins
Harald og prinsessene reiste videre
til Sverige kl. 21.30 samme dag.

Om formiddagen kom Kongen til
Folkehøyskolen i Elverum for
at å imot den tyske sendemannen.
Møtet fant sted kl. 14.45 først mellom
Kongen og dr. Bräuer alene. Samtidig
var koret. Det var bare Bräuer som
så i første orden. Derefter ble sam-
talen fortsett i overens med utenriks-
ministeren da Kongen som konstitu-
sjonell monark ikke ville føre for-
handlingene om sitt lands skjebne uten
at utenriksministeren var tilstede.

Om denne konferansen skriver J.
L. Mowinkel i en dagbokoptegning:
«Da Kongen kom ut av det rum på
Elverums Folkehøyskole hvor han hadde
stilt møte med den tyske minister
bad han om å få få med seg en
av kongens sekretærer, hvorupon stod
hans sekretær fortalte hvad som var skjedd.
Til os sa han at han personlig næ-
ringen var oppmerksom på den ulik-
ke art de redsler invadert tyskerne
truet det norske folk, og regjeringen
fikk ta sin avgjørelse uten hensyn til
hans egen person. Men skulle regjeringen
komme til det resultat at han
så til landet krevede at man boet
sig for det tyske forlangende, kunne
han personlig dog ikke medvirke til
at unngås av en regjeringen Quisling.
Men måtte i så fall abdisere. Han hadde helt siden han kom til
Norge nøle og samvittighetsfullt søkt
at fremme det norske folks vel under
streng taktlagelse av sin stilling som
konstitusjonell konge. Han kunde ikke
slutte denne gjerning med en ut-
nevnelser av regjeringen Quisling. Vi
var alle sterkt rørt ved denne sam-
tale med Kongen, og det var gledet til
at lønne vi gjensidig trykket hver-
andres hender.

Kongen ble etter møtet tilbake til
Nybergsund. Det varstede var på avslagene var et
voldsomt bombardement over Ny-
bergsund mot Kongen. Kronprinsen
og regjeringen, som i 1½ time måtte
søke dobbeling, kom til Kongen. Kongen tok
det roligst av alle. Han plukket en

maskinverkule op av snep og be-
merket tett: «En personlig gave til
Hitler». «Du er vel ikke så
rett, gutten min», sa Kongen til en
mann som med blodig filje rundt hånden.
«Nei, da, jeg er bare bomba»,
svarte gutten.

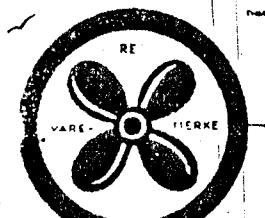
Det ble foreslått at Kongen skulle
ta et par dagers hvile på den
svenske siden av grensen. Planen
vant imidlertid ikke Majestetens bl-
iff, og Kongens Sverige-ophold inn-
skrenket seg til 20 minutter 12. april
da han var tilbake innenfulg spesen,
som følge av en anslidne ør. Et stort
attall tyske fly såg vel med Drevsje.

Da det ble mulig å komme ut av
stilen, satte bilen om svært kurven
etter Rena til Asnebu i Rendalen. Hit
kom man kl. 3.00 om morgenen 13. april,
og etter noen timers hvile fikk turen
videre over Tyset og Alvdal og gjen-
nem Polldalen til Hjerkinn. Fra Hjerk-
inn var reisefolget «skjult» postro-
gen i sydgående tog og kom ved 23.
tiden til Otta, hvor Kongen og Kron-
prinsen tok inn i Heggedal pensjo-
nat. Endelig fikk de litt hvile etter
praktisk tatt ikke så mye av kler-
ne i fire-fem timer.

Fortsatt...

Akkurat sånn lue som mig, jo.

Det var under Kongens besøk her i
Tunhøg i forbindelse med hoved-
landsstrenget at en liten gruppelik med
en liten lov til å vere med føren
en del i den nasjonale styrken. Det var
Kongen som vanlig ved slike anledi-
ninger var kappmenhettskapsdelen,
men dette så ikke ut til å være der
for å hjelpe. Da Kongen var tilbake
kom sa karen til den nye Dr. Arne
der gikk Kongen: «På den må veit
at Kongen vel, sa karen har han ak-
kurat sånn lue som meg.

Et godt merke
IFA
KOBBERSTOFF

INTERNATIONAL
FARVEFABRIK A/S

Tegn Doros brann- og livsforsikring
det gamle og grunnsolide selskap

SVEA

Oprettet 1860 - Helsingør
Telegrafnr. 12 mil, Postnr. 12 mil
Utevejsgaten nr. 2a mil

Repr. for: Lensberg og omegn
Insp. O. Mathisen Tlf. 1458
Dahl Tlf. 2324

Chr. Christiansen
Tlf. 2324
Karl Bjørnaker Tlf. 2324
Johan Sahlin Tlf. 2324

Haakon 7. død eller levende. „Det var spært“ sa Kongen da tyskerne gav ordre til å fange

Oberst Nordlie

om „Kongen under feltkøret i Norge“.

Forts. fra torsdag nr.

Neste dag, søndag 14. april, kom så en annen halvpart av fejlergruppen til Oslo. Og tidlig neste dag kjørte Kongen om formiddagen til Vågåmo og nede middag i prestekirken. Onsdag morgen kl. 8 startet Kongen og kronprinsen til Andalsnes, men måtte snart vendere tilbake ved Brennhaugen. Om ettermiddagen flyttet Kongen til skibskredet Thomas Olsens sied i Sandbu til Vågå. De var tyskerne allerede ved Brennhaugen.

Eller til meldingen fra høyseselskapet Justitarius hadde nådd frem til Kongen den 18. april, ble det et ualderd dager etter vedtatt å sende «star» som forsøt hadde vært 25. april over London radio. I øvrigt var Kongen til regjerningskongressen av 17. april og understreker at han har full forsikring over den nedsatte som har fått Høyseselskapet til årene sine.

Britiske avdelinger begynte utlastning i Andalsnes 18. april og en militærkommunikasjon ble sendt til Dombås. H. M. Kongen stod i denne øke i daglig kontakt med Hærens overkommando, kleunem sin adjutant, som ikke oppe og ned Glubbandsdalefet mellom Oslo og Øvre.

Sent på kvelden 19. april ble det gjort et nytt forsøk på å nå Romedalen, men man blei etter tvungen til å vendere. Neste dag, lørdag, kom britiske avdelinger til Oslo.

Søndag 21. april kl. 21.10 blei Kongen og Kronprinsen med følge fra

Tønsberg

redvillighet ordnet hun i en fart til nedenfor, og ved 22-tiden ruslet de kongelige og deres adjutanter med kufferter i hendene usett fra fylkesmannaboligen.

I 6 dager bodde Kongen og Kronprinsen i Molde.

Kongen hadde konferanser dels på Glomstua og dels i fylkesmannsboligen. Statrådet blei holdt på Knausen.

Ikke mindt i Molde blev man vidne til voldsferd mot den civile befolkningen. Det var et strålende fløyver like uten. Og byene begynte litt arbeid over Molde tidligere av hver dag.

Under disse «skogluruer» var Kongen i oleofrakt og spesence. Ved tilbaketrekningen fra en slik tur var en kveld en pressefotograf malt frem av etter at bryggen var brukt: I orden blei tatt det nærmest klenete bilde av Kongen ved bryggen, det som inspirerte Nordahl Grieg i august til diktet Kongen.

Søndag kveld kom det et telegram om at byskeine hadde ordre til å fange Kongen død eller levende. Det var svært var Kongens kalde bemerkning:

«Tilbakelaget var i full gang. De oppelige britiske regulære troppene som var blitt landsatt i Andalsnes etter de første «territorialet», kunde ikke endre det triste bildet.

Kl. 21 den 29. april blei Kongen borte, som kirken tok til å brenne, til Kaisen, hvor det blei holdt statsråd. Derfra gikk turen glemme ildhage til kaien i Molde og ombord i et britisk krysser «H. M. S. Glengow», samtidig som man i ildskjæret fra den brennende brenn blei holdt på. I løpet av en del av Norges gullbeholdning, bagasjen, kalt.

Det var tungt, gitt, at en skulle tro det var gult, sa en matros mens han holdt på å tempe bagasjkollonen ned i lasterummet.

«Glengov», chef admiral Frank H. Pegram, fulgt av 2 jægere satte med 28 knops fart kusen rett til havs.

30. april blei det holdt statsråd hos Kongen ombord i krysseren til avgivelse av hvor langt nord man skulle flytte. Men et divergerende hensyn gjorde sig her gledende. Beslutningen blei taet på Kongen og regjeringen skulle ta opphold i Trondhjemdistriktet.

Ved munningen av Matangfjorden (av Græsby) kl. 18.45 mot konvoien blei fra 2003 opsynskibet «Helmeland», kaptein Sverre Johnsen, som tok Kongen med følge ombord.

Da «Helmeland» la til kaien i Tromsø kl. 22.30, var det stort fremtale, til tross for at ankomsten skulle være et hemmelig som mulig.

Efter en del vel-rekognoseringer blei reisen fortsett i båt over Oslofjorden til Langvatnet. Her hadde hysteket «B. Dybwad-Holmboe» og dette stillt sin hytte «Trangen» til disposisjon.

For 26 dager blei så «Trangen» Kongebolig. Her blei det holdt statsråd, og her mottok Kongen de mange som kom til ham. Det var to høytider. I den ene hadde Kongen og Kronprinsen over alt soverum. I den andre var det et felles oppholdsrom. Det var både Kongens arbeidsverke, audiensverke, statsrådsråd og spesence. Telefonkonneksjonene til «Trangen» blei bragt i orden. 4. mai var dager senere blei også radio installert.

Nedstendigheten av å bruke dekknavnen blei innsett allerede på Oslo, og dekknavn blei etter hvert tildekket. «Det er ikke brakt i stedje storleie utstrekking

Lev luftig om sc

Som amerikanerne har
stue utendørs, grill og

etter de undersøkelsen som er foretatt av eksperter, skal det være konstatert at det hverken er husholdningsmaskinen eller konsernsfabrikken som er den største hjelpe for de amerikanske husmodrene, men ektemennene som er så villige til å kaste jakken og gi sine koner en hjelpende hand.

Norske indugelige
Er de på
mannfolk
livlige etter
net, de re
og bras
stiller hu
kan når e
gelsen.

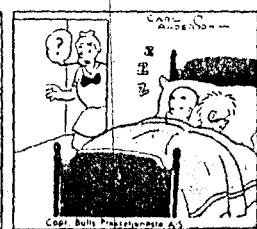
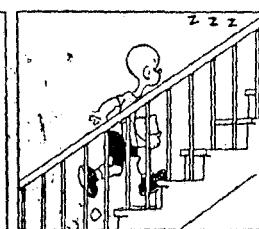
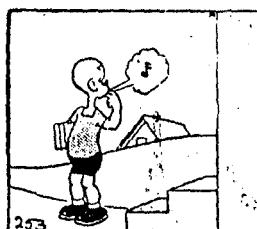
Moderne
sist, og
har fått
uttak
på høyra
naturlig
mot sin
tanke og
Samar

Når vi
det kva
vint og
oppstyr
på et
den. Da
nyttig
stuers
utgang

Til å begynne med var dekknavnen: H. M. Kongen: Chefen, M. K. H. Kronprinsen: Sauschefen. Regjeringen: Samuelskadel. Statsminister Nygaardsvold: Gubben. Utanriksminister Køhl: Flusosen. Landbruksminister Yngværd: Tjukkjen. Kirkeminister Hjemmelvet: Kjerka, o. s. v.

Når statsministeren leitonene for å få berømt statstid, så han «Gomorin Vindoren». Det er Gubben til du spørre Chefen om vi kan holde innøye i Samvirkeket imorgen? 17. mai tilbragte Kongen i hytta. Det var strålende sommervær. Flasjet blei helst kl. B. Det hende bare denne en gangen. Kl. 10 kom sykehuset. Etter 11 mottok Kongen den

HENRY

DAGENS ANEKDOSE.

Gouvernor-psykologi.

Da guverne Polk i Missouri en morgen i følge med en god venn kom til sin kontor, var det svært mange som kom og ventet på førtredede. Denne mormen stanset et pleiblikk i det øverste etasje og fortalte en ekspert om og nokså middelmådig situasjon. Han var på kontoret sin venner. Denne aktronen var en av dem som Noah fortalte i arkeo.

«Det var ikke svært spesielt, men jeg kan bare få det til å komme tilbake», sa han. «Men det er ikke det. Ja, det er ikke det. Det

KENILWORTH

Da Varney helt apent bønnet! Denne av Sussex ikke var død, selv om det var ikke en motig som hadde i eneste som kjenste den motliggjende medarbeider Wayland, men etter hvert hadde denne forlengst ført til him med sinne. — Demetrus bekreftet vi hadde forstått Jarlen av Leicesters skade svikt.

Varney advarte ham om at motig v. hus, fordi han hadde lovet all Jarlen den som hadde levert de forteller. Til stutt spurte Varney om et fremstille en mild gift som varer på

Tønsbergs Blad's nye roman.

EFTERTRYKK FORBUKT

LORD CORELL:
FORTÆRENDE ILD

Klokken er elve om aftenen. I det store, oppsliddeleggende gods er alt lyst og stille. Bare fra biblioteket faller en stripe lys ut, og lyden av mannsstemmen fra samme sted lar forstå at også om godsdeboera er gått til ro ennu. Stemmen blir fortalt med høytspilt, og så plutselig hører et dumt brak og fortvilet mørk høstspill. De tunne portlerer foran det fruktbar vindu skytes til

Dagens
BRIDGE
LEIF
CHRISTIANSEN

Hender det at poenget er høye, den gis hånd ut for å spille innenmedspill i en bestemt karriere. Dagens spill som er henrettet i Bridge World Olympic for en del år siden, blir et eksempel på.

E. K. 3
5. 4
E. B. 8. 6. 4
D. 10. 6

